

o. s. v., vilde man kunne komme til et Overblik paa langt mere rationelt Grundlag end i dette Øjeblik, og saa vidste de paagældende Kommunalbestyrelser nogenlunde, hvordan det vilde stille sig. Og som jeg sagde, det skifter bestandig fra Uge til Uge, fra Maaned til Maaned; derfor er Forholdene saa uheldige, som de er.

Jeg skal ikke komme ind paa Diskussionen om, hvad der er sagt i Aarhus Byraad; det ligger jo heller ikke for, men jeg er nu ogsaa saa heldig at have det Blad liggende, hvorfra det ærede Medlem har sit Citat fra Diskussionen i Aarhus Byraad. Min Partifælle havde en Diskussion med det ærede Medlems Partifælle Hr. Købmand Mikael Johansen, som ogsaa er Medlem af Boligkommissionen. Det var under denne Debat, disse Ting var fremme, og saa forstaar jeg endnu bedre Citatet, for saa har min Partifælle haft Grund til at tro, at Landstinget stod paa samme Maade som Hr. Mikael Johansen, og i saa Tilfælde var der ikke noget stort Haab om at faa noget ud af Kommissionens Arbejde. Men som sagt, jeg haaber vedblivende, at vi skal faa noget ud af det.

Jeg vil gerne, da det ærede Medlem nu har berørt Spørgsmaalet om Kvistlejligheder, sige, at jeg forstaar ikke, hvorfor der skal tales saa uhyre meget om den Sag. Det er sagt, ogsaa i den meget omtalte Kommission, hvor man har fremskaffet mange forskellige Oplysninger, at en Del Kvistetager, som man formener kunde tages i Brug, allerede er udlejede; især skal man have gjort den Erfaring paa Frederiksberg, at de paagældende, som sidder inde med disse Kvistlejligheder, har gjort sig dem nyttige og formentlig har Indtægt af dem. I øvrigt vilde det være det mest rimelige, om Folk, der havde saadanne Kvistetager at leje ud, henvendte sig til København, til Myndighederne der for at faa Tilladelse til at leje dem ud. Det vilde sikkert være en lettere Fremgangsmaade. Nu er der kommet nogle Skemaer, og antagelig vil Boligkommissionen lade undersøge, om disse Lejligheder kan indrettes, men hvilket Resultat der kommer ud deraf, er vanskeligt at sige. Jeg tror, som sagt, at det var lettere, naar den enkelte Ejer, der kunde indrette mere Husrum, henvendte sig paa det rette Sted. Det vilde være lettere, end hvis det skulde tages en Gros, og der skulde sigtes mellem det Materiale, der foreligger.

Poul Rasmusen: Man kan jo i et saadant Spørgsmaal som dette om Kvistlejligheder ikke blive staaende ved, hvad man

formener; i et saadant Tilfælde bør man undersøge og komme til en virkelig Overbevisning, navnlig naar der foreligger et Materiale som det, der foreligger, og som forhaabentlig baade Boligkommissionen og Kommunalbestyrelsen er bekendt med. Jeg vil vedblivende fastholde, at saa længe der ikke er en Statistik over alle dem, der søger Lejlighed til April Flyttedag, vil den Statistik, man her faar, ikke være synderlig bedre end den, man har.

Til den højtærede Minister vil jeg sluttelig sige, at den højtærede Minister husker fejl. Det var ikke mig, der under Debatten i Sommer begyndte at angribe. Det var, efter at jeg havde holdt en Tale af rent saglig Art, og hvori jeg netop udtalte mig for, at man gik til de Foranstaltninger, der var nævnte i Loven, at den højtærede Minister, da han ogsaa havde hørt Venstres Ordfører udtale sig meget køligt, var den angribende og gik saa stærkt frem. Naar den højtærede Minister saa vil tale om indre Forhold i mit Parti og taler om at binde, saa skal jeg sige, at det skal vi ikke diskutere. Den højtærede Minister kan maaske ogsaa paa et givet Tidspunkt have Vanskeligheder indenfor sit Parti. Jeg har i den foreliggende Sag ikke haft mindste Vanskelighed i saa Henseende. Naar den højtærede Minister endelig siger, at jeg stadig væk er blevet skarpere og skarpere i min Kritik, er det jo ikke saa underligt, naar man begynder med at kritisere og efterhaanden ser, at den Institution, man kritiserer, i Virkeligheden ikke kommer med noget, der i synderlig Grad kan hjælpe paa det uheldige Forhold, der er til Stede. I saa Fald bliver Kritikken stærkere og stærkere. Naar den højtærede Minister talte om at udvikle sig til Kværlant, vil jeg sige, at det er det sædvanlige: naar det er de Radikale, der kritiserer, er det Kritik, men naar der kritiseres af os andre, er det os, der kværlulerer.

Jørgen Berthelsen: Jeg vil blot, inden Diskussionen slutter, sige, at det jo her drejer sig om en midlertidig Lov. Og var det saa ikke muligt, hvis det skulde vise sig at være for længe, eller der skulde være Vanskeligheder ved at faa Forslaget gennemført, at de forskellige Kommuner — jeg tænker her særlig paa København, Frederiksberg og Gentofte — uden særlig Lovhjemmel kunde oprette saadanne Boligkontorer. Deres Erfaringer kunde saa danne Grundlaget for en senere Lovgivning. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister og vi alle er enige om, at de Oplysninger, der